

Μία φορά κι έναν καιρό...

ένα τυχερό φτερό

**ΠΑΙΔΙΑ
ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ**

εκδόσεις

Παιδιά Εν Δράσει - αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία
Λαγκαδά 12, Θεσσαλονίκη
Τηλ. επικοινωνίας: 2310 552.655
www.kidsinaction.gr e-mail:info@kidsinaction.gr

Συγγραφείς: **Γιώργος Καλμπουρτζής, Γιώργος Κετσιακίδης**
Εικονογράφηση: **Φωτεινή Γεωργούση**
Επιμέλεια: **Όλγα Κυριακίδου, Γιώργος Γεωργιάδης**
Σελιδοποίηση: **Στέλιος Κυριζάκης (StilkiR)**
Εκτύπωση: **“Λιθογραφία” Ι. Αντωνιάδης - Θ. Ψαρράς Ο.Ε.**

Ο Γιώργος Καλμπουρτζής γεννήθηκε το 1985 στη Θεσσαλονίκη όπου μένει μέχρι και τις μέρες μας.

Είναι φοιτητής στη σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ.

Ασχολείται με το θέατρο συμμετέχοντας σε μικρές θεατρικές ομάδες ενώ παράλληλα μαθαίνει Κινέζικα.

Ο Γιώργος Κετσιακίδης γεννημένος το 1985 ζει και σπουδάζει στη Θεσσαλονίκη και ειδικότερα στη Βιολογική σχολή ενώ έχει τελειώσει τις σπουδές του στο 3D animation και στο Κινηματογράφο. Αγαπημένη του ασχολία η εκμάθηση ξένων γλωσσών για αυτό το λόγο μαθαίνει Κινέζικα και Αραβικά.

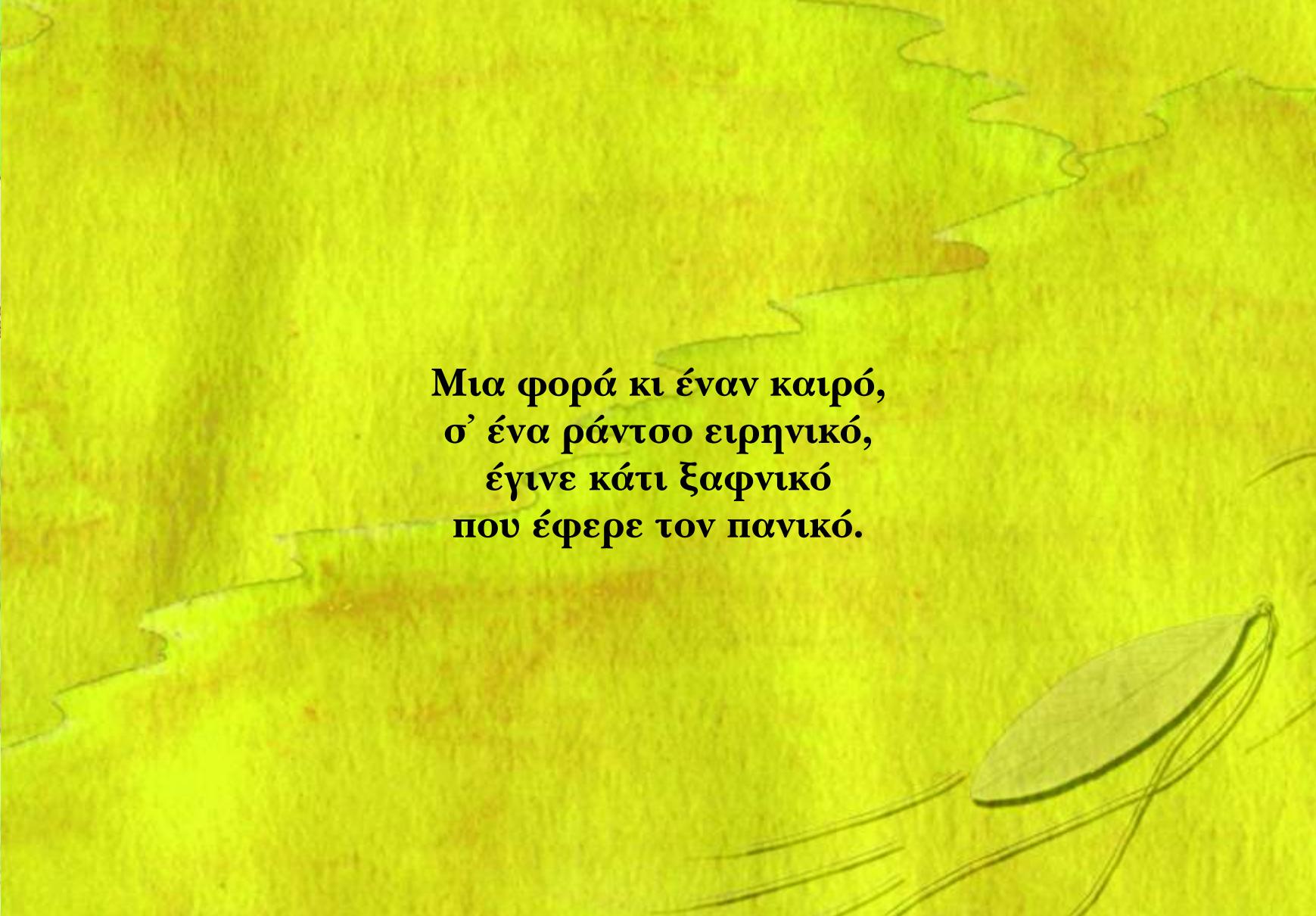
Η Φωτεινή Γεωργούση γεννήθηκε το 1984. Έχει σπουδάσει βιολογία, αλλά αυτό που της κίνησε το ενδιαφέρον ήταν το σχέδιο και η ζωγραφική. Ταξιδεύει αρκετά σε όλον τον κόσμο, αναζητά και καταγράφει τοπία και πρόσωπα σε ένα τετράδιο που έχει πάντα μαζί της.

Μία φορά κι έναν καιρό...

ένα τυχερό φτερό

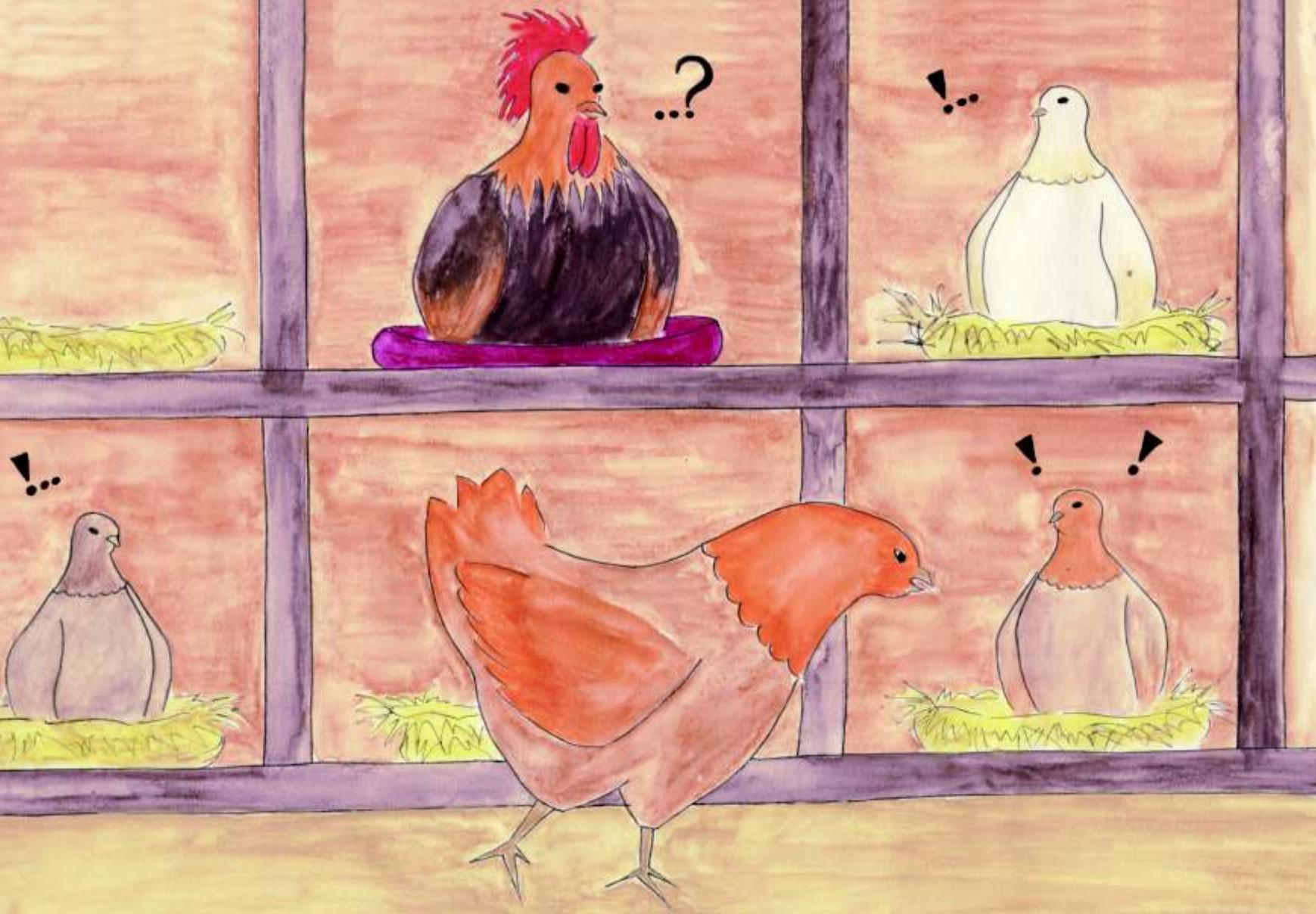

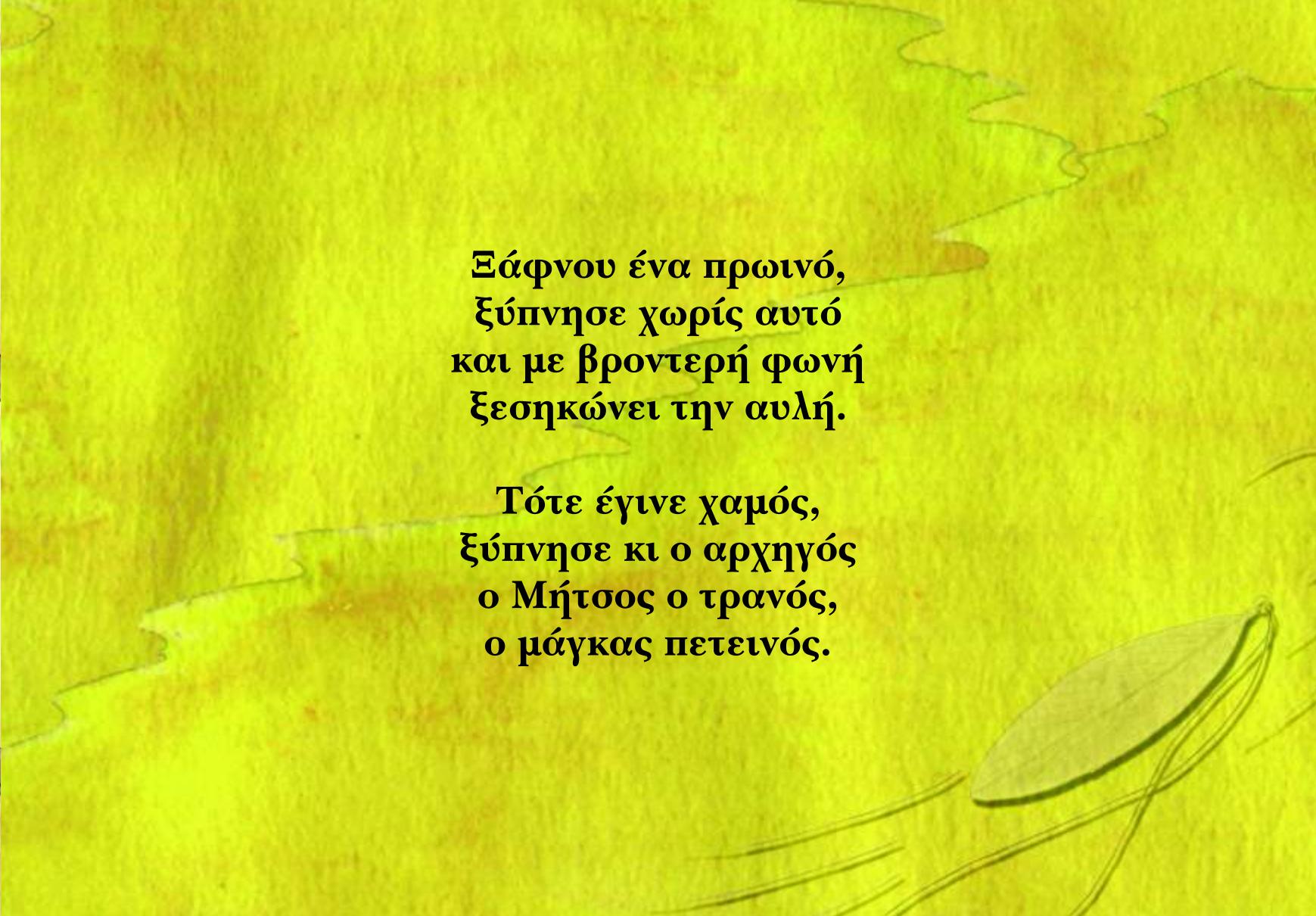
Μια φορά κι έναν καιρό,
σ' ένα ράντσο ειρηνικό,
έγινε κάτι ξαφνικό
που έφερε τον πανικό.

Στου ράντσου το μικρό κοτέτοι,
έμενε μια κότα που την έλεγαν Λολότα,
έκανε πολλά αυγά,
μεγάλα και λαχταριστά
και σ' ολόκληρη την εξοχή¹
είχε γίνει ξακουστή.

Είχε όμως ένα μυστικό,
ένα τυχερό φτερό
φορεμένο στο λαιμό,
και έκανε αυτό τα αυγά
νόστιμα και στρουμπουλά.

Ξάφνου ένα πρωινό,
ξύπνησε χωρίς αυτό
και με βροντερή φωνή
ξεσηκώνει την αυλή.

Τότε έγινε χαμός,
ξύπνησε κι ο αρχηγός
ο Μήτσος ο τρανός,
ο μάγκας πετεινός.

Με τη βροντερή του τη φωνή,
σταματά τη ταραχή,
στη Λολότα ευθύς γυρνά¹
και με τρόπο τη ρωτά:

«Τι έχεις γλυκιά μου και φωνάζεις
κι óλους μας τρομάζεις;»
Και αφού σε κλάματα ξεσπά,
αυτή του απαντά:

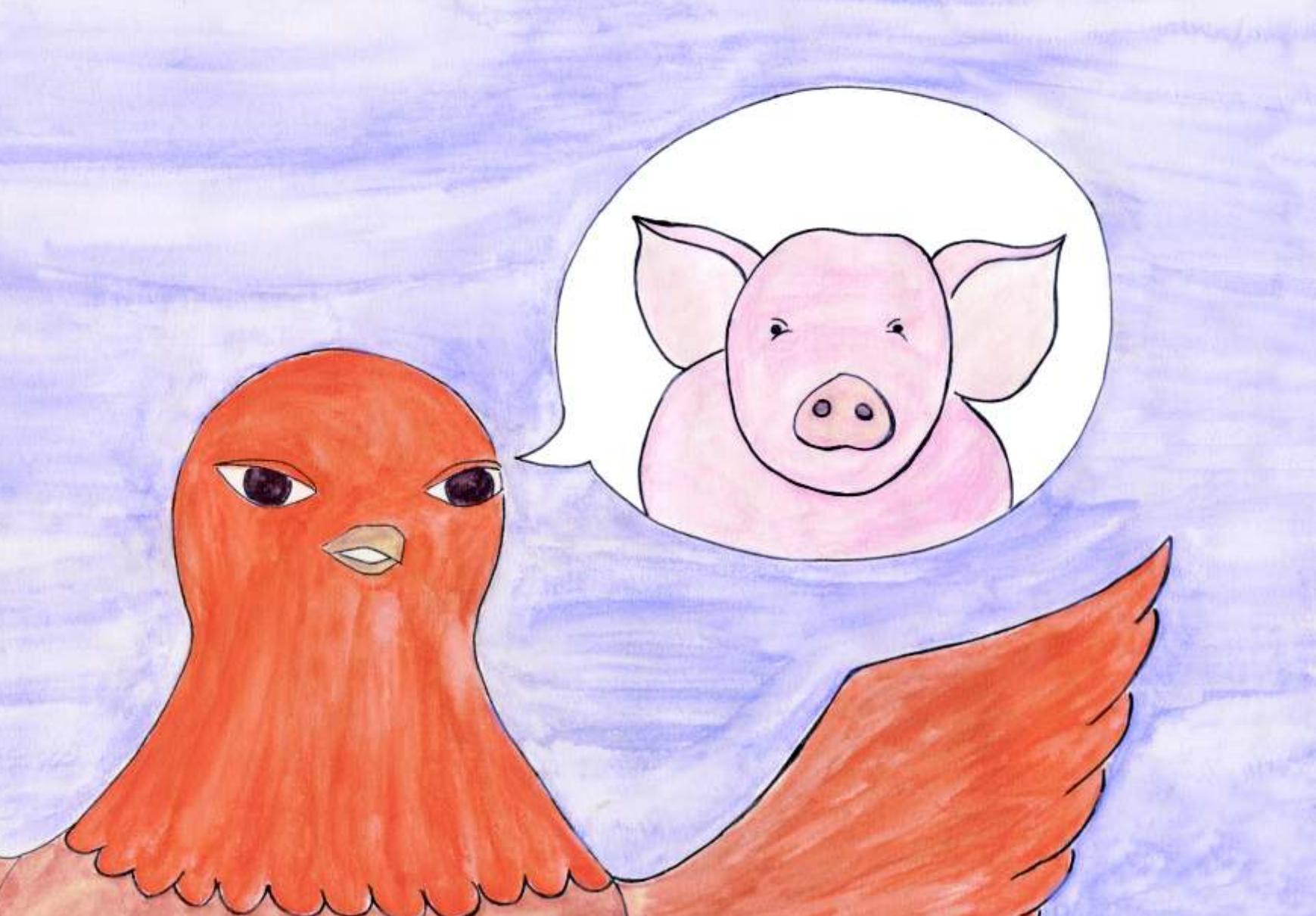
«Έχω χάσει το φτερό το τυχερό,
το ένα και μοναδικό
και φοβάμαι πως τα αυγά
δε θα βγαίνουν στρουμπουλά»

**Το κοκκόρι στη στιγμή όλα τα ζώα τα καλεί,
για να βρούν όλοι μαζί, το φτερό που είχε χαθεί.**

**Έτσι λοιπόν συμβούλιο ξεκινάει
και ο κόκκορας πρώτος αρχίζει να λαλάει.**

**«Φίλοι μου καλοί,
μαζευτήκαμε ετούτη τη στιγμή
γιατί συνέβη κάτι τρομερό...
χάθηκε της Λολότας το τυχερό φτερό!»**

**Στο βήμα πρώτα πρώτα,
ανεβάσαν τη Λολότα,
η οποία αρχίζει να μιλά
με λυγμούς και αναφιλητά:**

**«Χθες το βράδυ στο σκοτάδι
είδα ένα γουρούνι, με πολύ φαρδύ πηγούνι
το φτερό μου να κοιτάει
και πολύ να λαχταράει.»**

Αμέσως τα γουρούνια διαφωνούνε
και το δίκιο τους ζητούν να βρούνε.

Τότε σηκώνεται η Πηρούνα, η χοντρή μαμά Γουρούνα,
τα σκυλιά αγριοκοιτά και αρχίζει να τα κατηγορά

«Μα εμείς είμαστε αθώοι
όχι σαν το σκυλολόι,
που όλο το βράδυ τριγυρίζαν
και συνέχεια μας γαβγίζαν.»

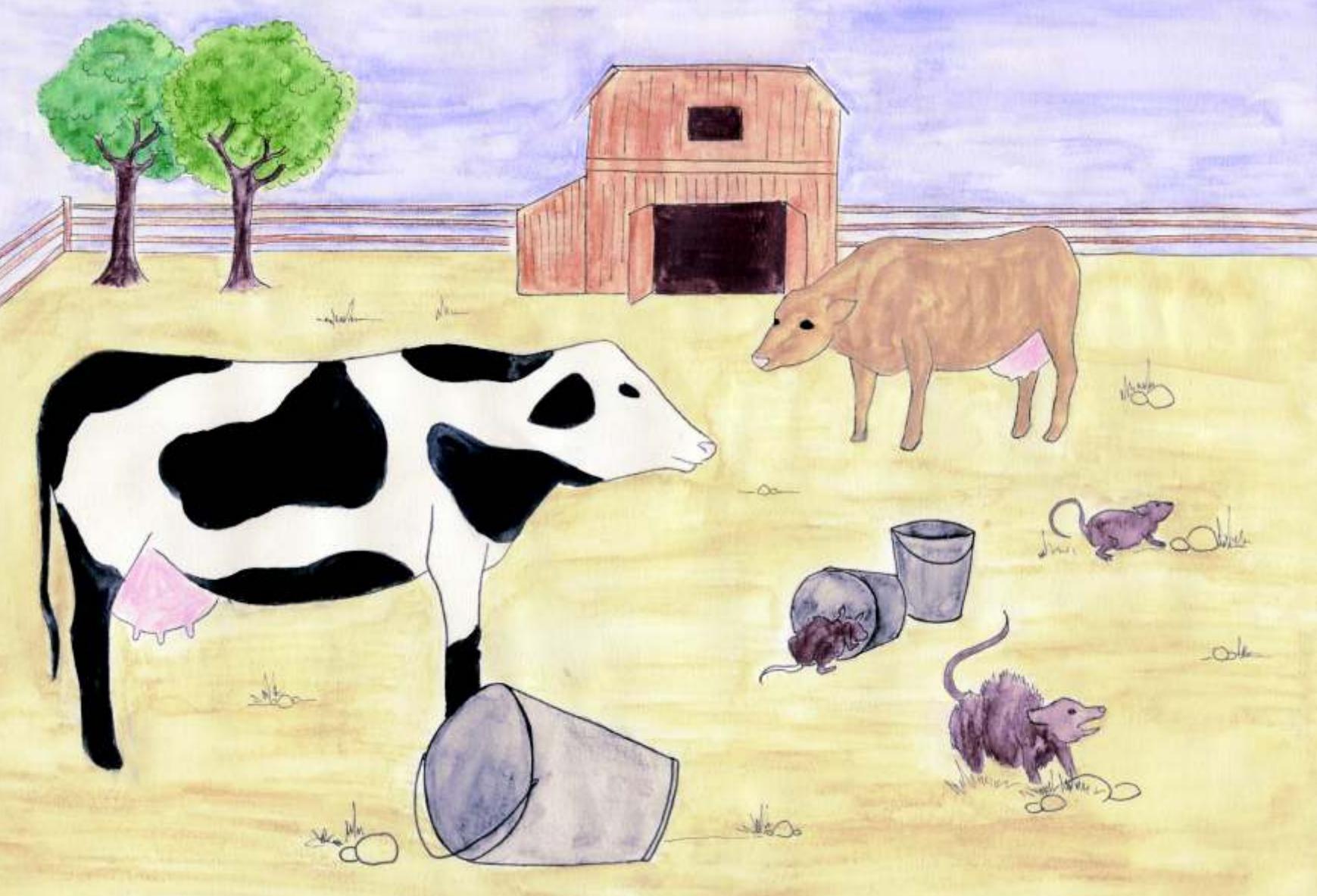
Τα σκυλιά νευριασμένα, γαβγίζουν απεγνωσμένα,
το λόγο παίρνει ο Μυθριδάτης,
που είναι σκύλος υπνοβάτης.
Με ύφος λίγο ζαλισμένο βγάζει λόγο παινεμένο:

«Εμείς χθες το βραδάκι
στήσαμε μικρό παρτάκι
Όμως πάνω στη δική σας τη σκεπή
είδαμε γάτα πονηρή,
περίεργα να περπατεί.»

Οι γάτες τότε χωρίς να φοβηθούν
όλους αρχίζουν να τους κατηγορούν
τα νύχια ακονίζουν,
ενώ τα σκυλιά από δύπλα τους γαβγίζουν.

Ξεκινούν τρανό καβγά,
σπάνε όλα τα αυγά
και στο ράντσο το ειρηνικό
έχει γίνει μακελειό.

Από αυτόν τον πανικό, είδανε πολύ κακό
Ποντίκια γέμισε η περιοχή,
αφού οι γάτες δεν τα δίναν προσοχή.
Όλη αυτή η φασαρία, έφερε ανησυχία
και οι γλυκές μας αγελάδες
δε βγάζαν γάλα στους κουβάδες.

Κι όλα αυτά δε θα είχανε συμβεί
Αν το φτερό είχε βρεθεί...

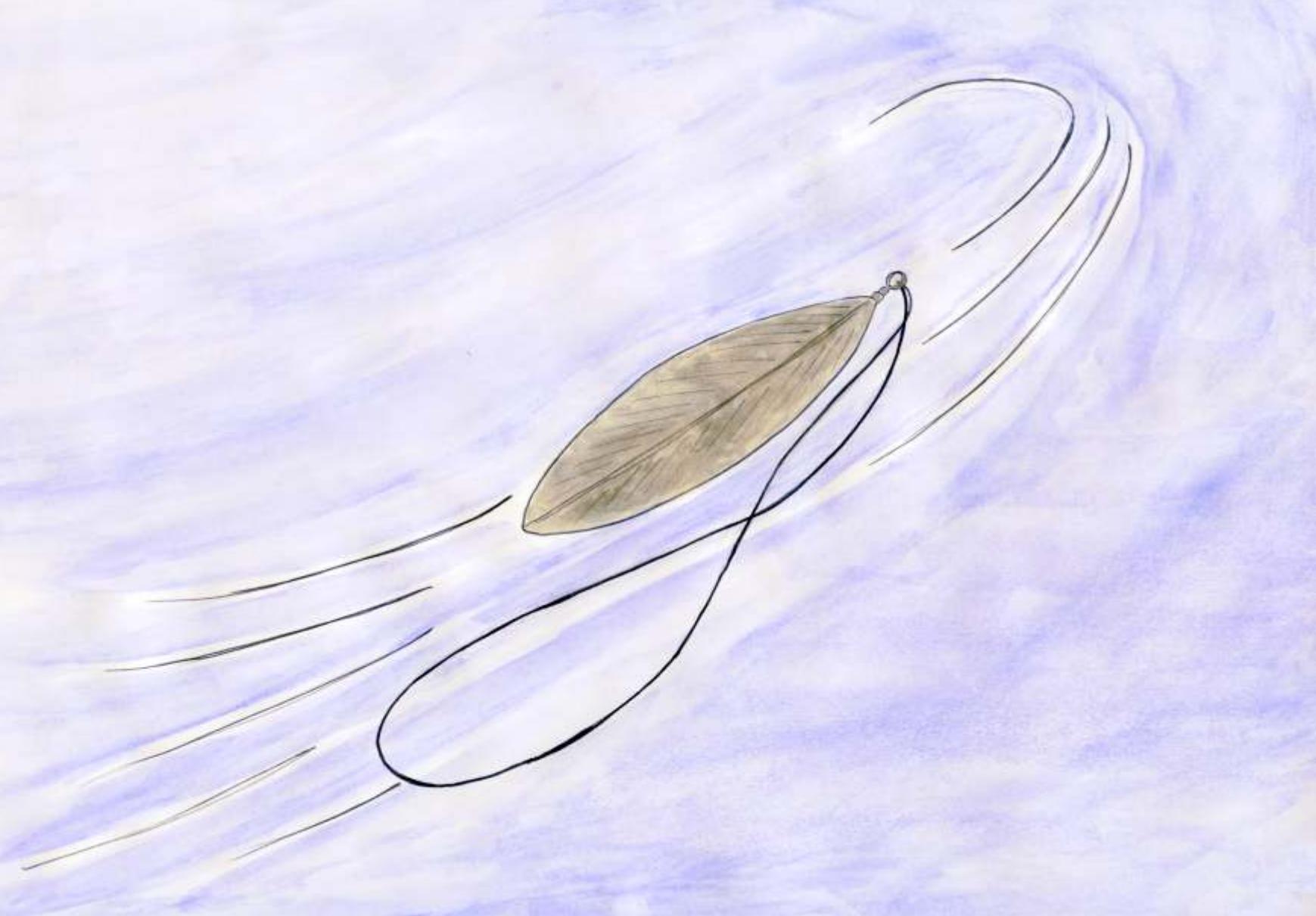
Ξαφνικά από μακριά
βλέπουν κάποιον να πετά.
΄Ηταν η κουκουβάγια η σοφή,
που τη λέγαν Μαριωρή.

Στο ένα πόδι της κρατούσε,
της Λολότας το φτερό
κι ο καθένας την κοιτούσε,
με ενδιαφέρον ζωηρό.

΄Ολοι τότε τη ρωτούν, απαντήσεις για να βρουν.
Αυτή λοιπόν τους εξηγεί,
πως μια νύχτα σκοτεινή,
που είχε αέρα δυνατό,
της ήρθε ξαφνικά, το τυχερό φτερό.

΄Οταν άκουσε για τον καβγά,
και για τα σπασμένα τα αυγά,
αποφάσισε το φτερό πίσω να φέρει
κι όλους να τους συνεφέρει.

Τότε η Λολότα ξαφνικά,
αρχίζει να θυμάται
πως το παράθυρο ανοιχτό,
αφήνει όταν κοιμάται.

Άρα δεν ήτανε συνομωσία
Αλλά απλή απροσεξία...

Και το φτερό δε το 'χε πάρει άλλος,
παρά άνεμος μεγάλος.

Όλοι τότε σφίξανε τα χέρια
και κοιτάζοντας τ' αστέρια
όρκο δώσανε αγκαλιασμένοι
να 'ναι πάντα αγαπημένοι.

Απ' αυτή την ιστορία,
πηγάζει μια τρανή σοφία:
«Πως κάθε πρόβλημα σημαντικό
πρέπει να λύνεται, με τρόπο ειρηνικό».

Σε éνα μικρό ράντσο η ζωή κυλούσε ήρεμα, ώσπου éνα πρωινό κάτι ξαφνικό συνέβη και στάθηκε η αφορμή για καβγά.

Το τυχερό φτερό της κότας Λολότας,
που έκανε τα αυγά πιο νόστιμα από τα άλλα, χάθηκε!

Πανικός, φωνές και συνομωσίες διαταράσσουν
τη γαλήνη του ράντσου και όλοι υποπτεύονται τους πάντες.

Άραγε θα βρούν τη λύση και θα ανακαλύψουν το φτερό
ή μήπως η γαλήνη και η ηρεμία δεν θα επιστρέψουν ποτέ στο μικρό μας ράντσο;